

αγριάδα¹

αγριάδα¹, η, ουσ. [<μσν. αγριάδα <άγριος + κατάλ. -άδα], η αγριάδα. **1.** η άγρια όψη, τα σκληρά χαρακτηριστικά που παίρνει το πρόσωπο κάποιου ύστερα από ξενύχτι, μεθύσι ή όταν κατέχεται από θυμό, οργή ή μεγάλη στενοχώρια: «είχε τέτοια αγριάδα το πρόσωπό του, που δεν τολμούσες να του πεις κουβέντα». **2.** η εκδήλωση σκληρότητας: «του συμπεριφέρθηκε με πολύ αγριάδα»· βλ. και λ. αγρίεμα·

- *δε σηκώνω αγριάδα ή δε σηκώνω αγριάδες*, δεν ανέχομαι άγρια ή σκληρή συμπεριφορά: «για μίλα μου πιο ήρεμα, γιατί εγώ δε σηκώνω αγριάδες»·

- *κάνω αγριάδα ή κάνω αγριάδες*, βλ. φρ. *πουλώ αγριάδα*·

- *πουλώ αγριάδα ή πουλώ αγριάδες*, συμπεριφέρομαι άγρια, αλλά κυρίως προσποιούμαι τον άγριο, τον παλικαρά: «μόλις έβλεπε κανέναν καινούριο στην πιάτσα, τον πλησίαζε και του πουλούσε αγριάδα». (Λαϊκό τραγούδι: *το τραγιασκάκι σου στραβά, ρε φίλε, μην το βάζεις κι αν αγριάδα μου πουλάς, εμένα δεν τρομάζεις*)·

- *σε μας αγριάδες δεν περνάνε ή σε μένα αγριάδες δεν περνάνε*, επιθετική έκφραση σε άτομο, που μας συμπεριφέρεται με αγριότητα, με σκληρότητα, για να κάμψει το ηθικό μας με την εννοια δε σε φοβάμαι: «μάγκα, σταμάτα να κάνεις τον άγριο, γιατί σε μας αγριάδες δεν περνάνε». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας